

Verlag expeditie Lapland

Hieronder lees je, verwoord in verschillende updates, het verslag van de expeditie naar Lapland die Lia Siebelder en Jan-Willem Huitink met 8 leerlingen van Marianum hebben ondernomen van 26 juni tot en met 10 juli 2018.

Update expeditie deel 1:

Om 5.30 uur vanochtend ging de wekker al voor de 8 leerlingen die op expeditie zijn in Lapland. Ze moesten om 8.00 uur van camping Gällivare op weg naar het station om daar in Sarek (het nationale park) hun tocht verder te vervolgen. Maar eerst ontbijten, douchen, ochtendschoonmaak en de rugzak (op een voordelige manier) inpakken. Nog een heel gedoe: keuzes maken; wat blijft in de plunjezak op de camping? Wat moet er echt mee? Als je denkt dat je je rugzak thuis goed ingepakt had: prachtig, maar vanochtend moesten ze alles weer herschikken. Benieuwd hoe het ze vandaag vergaat...

Update expeditie Lapland, deel 2:

Afgelopen dagen hebben de docenten en leerlingen in Lapland te maken gehad met heel wat wisselingen van het weer. Ook kregen sommigen last van stress, omdat bijvoorbeeld de uitgekakte spullen niet meer in de tas pasten, blaren verzorgd moesten worden en koken op een brandertje toch wel echt iets anders is....

Tijdens de wandeling, hadden ze een (stevige)wind in de rug met een lekker zonnetje, gevolgd door natte sneeuw, regen en straffe wind. Met de regenhoes om de tassen liep de groep als dronken mannetjes en vrouwtjes verder de berg op. Tijdens het rusten (achter grote stenen in een droge greppel) met het uitzicht op een mooie regenboog, kwam er nog een heerlijk zonnig moment. Daarna waren wind, natte sneeuw en regen weer reisgenoten!

Later op de dag, aan de rand van sneeuwresten tussen verschillende rotsblokken, bereidde de groep een lekkere warme hap om deze vervolgens in motsneeuw op te eten. Eigenlijk wilde iedereen daar ook de tent wel opzetten, maar de plek was daar ongeschikt voor. Daarom liepen ze verder naar een geschikt plateau. Na het opzetten van de tenten op een andere plek, wilden de meeste leerlingen (zonder rugzak) nog even verder lopen richting de sneeuw. De koude vingers en alle ellende van overdag waren ze alweer helemaal vergeten!

De nacht die daarop volgde, was een hel. Het leek alsof de tenten van de plek werden afgerukt. Alles was wel op flinke wind voorbereid, maar dat het zo erg waaide, hadden ze niet verwacht. Acht uur later ging de wind wat liggen en kwam de zon door. Extreme momenten dus met enerverende ervaringen....

Update expeditie Lapland deel 3 (verslag van Lia en Jan-Willem) :

Stralende zon, blauwe lucht, geen wolkje aan de hemel, geen wind en dat betekent: muggen! Ieder onbedekt randje, het smalle strookje sok dat de buitenlucht ziet, nek, handen: alles wordt ingesmeerd met Deet 50%. Wij zijn gemakkelijke slachtoffers om geprikt te worden als je dat vergelijkt met rendieren met hun dikke vacht!

Overal in de fjell zie je minituintjes. Veel soorten bloemen die bij ons ook groeien zien we hier ook, maar dan in de mini-variant. Uitbundig geel, paars en roze...prachtig! We hebben de zon in de rug en trekken langs meren en meertjes die blauwgroen en rimpelloos zijn. Twee wilde zwanen trekken over en de 'pieiep' van de Goudplevier die haar jongen roept is alom aanwezig.

We komen uit op een prachtige plek met boven ons het eind van een gletsjer en onder ons prachtige baddermeerjes. De tenten staan nauwelijks en de eerste dapperen wagen zich in het water dat veel warmer is dan die bruisende beken. Haren worden gewassen en lekker spetteren is ons deel. Vandaag is ook de dag om wat mufte sokken en andere kleine wasjes te doen. Even denken we er aan om hier een dagje extra te blijven, maar echt zonnebaden is met zo'n zonkracht toch wel link en we weten ook niet precies hoeveel tijd we nog nodig hebben om Sarek door te trekken. We doen het de volgende dag rustig aan met ons ontbijt en het inpakken en trekken voort.

Update expeditie Lapland deel 4 (verslag Lia en Jan-Willem):

Met onze wandelschoenen aan zijn we al diverse stroompjes en beken overgestoken en regelmatig komen we bruisende beken tegen waar het anders moet. Eerst zoeken we een plek waar de beek overgestoken kan worden: niet te diep, niet te snel stomend, etc. Dan gaan de wandelschoenen en sokken uit en die hangen we over onze rugtassen om vervolgens onze (oude) sportschoenen aan te doen. Met onze stokken peilen we iedere stap om niet voor verrassingen te komen staan en dan, voetje voor voetje, banen we ons een weg door het ijskoude water. Aan de overkant worden de frisse voeten weer drooggedept, de stevige stappers weer aan en voort gaat het weer. Dit is een procedure die een aantal keren op een dag wordt herhaald, afhankelijk van het gebied waar we lopen.

Inmiddels komen we aan in een gebied dat wat weg heeft van een alpenweide. Hoog tijd om de tenten weer op te zetten. Het is jammer dat de zon achter de bergen verdwijnt, want dan is het direct een heel stuk koeler. Ons adventure-food smaakt ons trouwens best: cashewnasi, pasta bolognese, goulash pasta-salmon... Variatie genoeg en de eetlust is groot 😊:).

Na het eten begint het weer te waaien. Niet een beetje, maar met echte rukwinden. De tenten worden extra gecontroleerd om te kijken of ze stevig staan. Daarna kruipen we er vroeg in. Weer komt dat gevoel van die alpenweide: we horen bellen. Boven ons loopt een prachtige kudde rendieren. Ook 's nachts, als we even wakker zijn, horen we het gesnuif om onze tenten. Grandioos!

De volgende dag is het te onstuimig om verder te gaan. Er is regen, wind en op afstand trekt onweer over. Het wordt een tentdag met bijslapen, lezen, kletsen, etc.

Ondertussen worden onze rugzakken wat lichter: hartkeks gaan er pakje na pakje door, de voorraad droge worstjes, gedroogd fruit, pindakaas en leverpastei slinken zienderogen. Het gesprek gaat over hamburgers, snoep, vruchtenyoghurt, eigengemaakte salade naar oma's recept, lekkere dingen die thuis in (koel)kast steeds aanwezig zijn, maar die nu duidelijk gemist worden. Dat we geen internet hebben, is geen enkel probleem. We zijn daardoor des te meer met elkaar in gesprek en zien en ervaren de mooie dingen in onze directe omgeving.

Laatste update:

De leerlingen en docenten van de expeditie naar Lapland zijn inmiddels allemaal goed thuisgekomen. Hieronder lezen jullie een verslag van de laatste dagen van hun trip: Fysiek gaat het prima met ons: hier en daar vraagt een blaar of teennagel wat aandacht en een gevoelige achillespees moet verzorgd worden. Gezien de belasting van ons lijf - zware rugzak, het aantal kilometers dat we lopen op een dag - mag dit eigenlijk geen naam hebben.

Om die achillespees te ontlasten, zetten we de volgende actie in: vier personen lopen vooruit tot een afgesproken punt, twee blijven er bij de rugzakken achter en twee personen komen terug om de rugzak van de 'patiënt' mee te nemen en hiermee de voet te ontlasten. Soms verdelen we de inhoud van de rugzak over de andere rugzakken of dragen we om toerbeurt twee rugzakken. Mentaal en fysiek vraagt deze procedure flink wat van de groep en daarom passen we onze route wat aan. Iedereen snapt: de groep is zo snel als de langzaamste! Het einde van onze hike komt in zicht. We pakken nog een trail van de bekende Patjelantaleden (Padjelantapad: led = pad; leden = het pad) mee. Aan het einde van deze route, nemen we de boot richting Ritsem.

Later zijn we op de camping. Daar is het leven ontspannen: tenten staan op een vlak grasveld, we hebben warme douches en een sauna, we kunnen een wasje draaien om fris en toonbaar naar huis te reizen en er is een supermarkt in de buurt met vers brood, lekker beleg én snoep! Alle ontberingen zijn vergeten en de gebakken aardappelen uit de oven worden haast met een Michelinster gewaardeerd.

Op maandag 9 juli jl. was er na een ontspannen vlucht een gelukkig weerzien met ouders. Vragen en verhalen over en weer, een extra knuffel voor de honden die mee mochten en daarna stroomde de aankomsthal weer leeg. Iedereen op weg naar huis met mooie ervaringen en herinneringen rijker.

Wij vinden het moedig van de leerlingen dat ze dit avontuur aan durfden te gaan! En prachtig dat ouders dit stimuleren en mede mogelijk maken. We vonden het heel fijn om dit te mogen organiseren.